

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 267/2010

(2010. gada 24. marts)

par Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta 3. punkta piemērošanu dažām nolīgumu, lēmumu un saskaņotu darbību kategorijām apdrošināšanas nozarē

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

— noteiktu riska veidu kopīgu apdrošināšanu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

— atlīdzības pieprasījumu nokārtošanu,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 31. maija Regulu (EEK) Nr. 1534/91 par Līguma 85. panta 3. punkta piemērošanu dažām līgumu, lēmumu un saskaņotu darbību kategorijām apdrošināšanas nozarē ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 1. panta 1. punkta a), b), c) un e) apakšpunktu,

— drošības ierīču pārbaudi un akceptēšanu,

publicējusi šīs regulas projektu,

— paaugstinātas pakāpes risku reģistrēšanu un informēšanu par tiem.

apspriedusies ar Aizliegtu vienošanos un monopoluzņēmumu padomdevēja komiteju,

(2) Atbilstoši Regulai (EEK) Nr. 1534/91 Komisija pieņēma 2003. gada 27. februāra Regulu (EK) Nr. 358/2003 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu dažām līgumu, lēmumu un saskaņotu darbību kategorijām apdrošināšanas nozarē ⁽³⁾. Regula (EK) Nr. 358/2003 zaudē spēku 2010. gada 31. martā.

tā kā:

(1) Regula (EEK) Nr. 1534/91 dod Komisijai tiesības ar regulu piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību ⁽²⁾ 101. panta 3. punktu dažām tādām nolīgumu, lēmumu un saskaņotu darbību kategorijām apdrošināšanas nozarē, kuru mērķis ir sadarbība attiecībā uz:

(3) Regula (EK) Nr. 358/2003 nepiešķir atbrīvojumu no nolīgumiem attiecībā uz atlīdzības pieprasījumu nokārtošanu un paaugstinātas pakāpes risku reģistriem un informāciju par šiem riskiem. Komisija uzskatīja, ka tai nav pietiekamas pieredzes individuālu gadījumu izskatīšanā, lai izmantotu pilnvaras, kas šajās jomās tai piešķirtas ar Regulu (EEK) Nr. 1534/91. Šī situācija ir palikusi nemainīga. Kaut arī Regulā (EK) Nr. 358/2003 ir noteikts atbrīvojums apdrošināšanas polišu standarta noteikumu izveidei un drošības ierīču pārbaudei un akceptēšanai, šajā regulā tas nebūtu jāparedz, jo Komisijas pārskatā par Regulas (EK) Nr. 358/2003 darbību tika konstatēts, ka šādu nolīgumu iekļaušana īpašā, nozarei paredzētā grupu atbrīvojuma regulā vairs nav nepieciešama. Tā kā minētās divas nolīgumu kategorijas nav vienīgi apdrošināšanas nozarei raksturīgas un tā kā pārskats liecina, ka tās var radīt konkurences problēmas, ir lietderīgāk uz tām attiecināt pašnovērtējumu.

— kopīgu riska prēmiju tarifu ieviešanu, ņemot vērā kolektīvi izveidotu statistiku vai atlīdzības pieprasījumu skaitu,

— kopīgu apdrošināšanas polišu standarta noteikumu ieviešanu,

⁽¹⁾ OV L 143, 7.6.1991., 1. lpp.

⁽²⁾ Sākot ar 2009. gada 1. decembri EK līguma 81. pants ir kļuvis attiecīgi par Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantu. Šie panti pēc būtības ir identiski. Šajā regulā atsaucas uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantu attiecīgajos gadījumos uzskatāmas par atsaucēm uz EK līguma 81. pantu.

⁽³⁾ OV L 53, 28.2.2003., 8. lpp.

- (4) Pēc publiskas apspriešanās, kas tika uzsākta 2008. gada 17. aprīlī, Komisija 2009. gada 24. martā pieņēma Ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Regulas (EK) Nr. 358/2003 darbību (turpmāk "ziņojums")⁽¹⁾. Ziņojumā un tam pievienotajā darba dokumentā (turpmāk "darba dokuments") tika ierosināti provizoriski Regulas (EK) Nr. 358/2003 grozījumi. Komisija 2009. gada 2. jūnijā organizēja publisku sanāksmi, kurā piedalījās ieinteresētās personas, tostarp apdrošināšanas nozares, patērētāju organizāciju un valstu konkurences iestāžu pārstāvji un kurā izskatīja ziņojuma un darba dokumenta konstatējumus un priekšlikumus.
- (5) Šai regulai ir jānodrošina efektīva konkurences aizsardzība, vienlaikus dodot labumu patērētājiem un nodrošinot sabiedrībām pietiekamu tiesisko noteiktību. Tiekoties sasniegt šos mērķus, būtu jāņem vērā Komisijas uzkrātā pieredze šajā jomā un pirms šīs regulas pieņemšanas notikušo apspriešanos rezultāti.
- (6) Regula (EEK) Nr. 1534/91 paredz, ka Komisijai jāpieņem regula par atbrīvojumiem, lai noteiktu tās nolīgumu, lēmumu un saskaņotu darbību kategorijas, uz kurām tā attiecas, norādītu ierobežojumus vai noteikumus, ko drīkst vai nedrīkst paredzēt nolīgumos, lēmumos un saskaņotajās darbībās, un norādītu tos noteikumus, kuri jāparedz nolīgumos, lēmumos un saskaņotajās darbībās, vai citus nosacījumus, kas ir jāpilda.
- (7) Tomēr ir lietderīgi turpināt Regulā (EK) Nr. 358/2003 izmantoto pieeju, pievēršoties to nolīgumu kategoriju noteikšanai, uz kuriem, nepārsniedzot noteiktu tirgus daļas apmēru, attiecas atbrīvojumi, kā arī noteikt ierobežojumus vai noteikumus, kuri nolīgumu saturā nedrīkst būt ietverti.
- (8) Ar šo regulu noteiktajā grupu atbrīvojuma jomā jāietver tikai tie nolīgumi, par kuriem var pietiekami droši uzskatīt, ka tie atbilst Līguma 101. panta 3. punkta nosacījumiem. Lai ar regulu piemērotu Līguma 101. panta 3. punktu, nav jānosaka tie nolīgumi, uz kuriem varētu attiekties Līguma 101. panta 1. punkts. Vienlaikus nav prezumpcijas, ka nolīgumi, uz kuriem šī regula neattiecas, ietilpst Līguma 101. panta 1. punkta piemērošanas jomā, vai ka šie nolīgumi neatbilst Līguma 101. panta 3. punkta nosacījumiem. Novērtējot atsevišķus nolīgumus saskaņā ar Līguma 101. panta 1. punktu, ir jāņem vērā vairāki faktori un jo īpaši tirgus struktūra konkrētajā tirgū.
- (9) Sadarbība apdrošināšanas sabiedrību vai sabiedrību apvienību starpā, apkopojot informāciju (tā var ietvert arī statistiskos aprēķinus), kas ļauj aprēķināt noteikta pagātnes riska apdrošināšanas vidējās izmaksas vai dzīvības apdrošināšanai – sagatavot mirstības koeficientu vai saslimšanas, nelaimes un invaliditātes gadījumu biežumu tabulas – dod iespēju uzlabot zināšanas par riskiem un palīdz atsevišķām sabiedrībām novērtēt riskus. Tas savukārt var atvieglot iekļūšanu tirgū un tādējādi dot labumu patērētājiem. Tas pats attiecas uz kopīgiem pētījumiem par tiem ārējiem apstākļiem, kas var ietekmēt atlidzības pieprasījumu biežumu vai apjomu vai arī dažāda veida ieguldījumu ienesīgumu. Tomēr jānodrošina tas, ka uz šādu sadarbību atbrīvojumus attiecina tikai tiktāl, cik tas ir vajadzīgs, lai sasniegtu šos mērķus. Tādēļ ir lietderīgi īpaši paredzēt noteikumu, ka nolīgumi par komercprēmijām nav atbrīvoti. Komercprēmijas var būt mazākas nekā summas, kas norādītas attiecīgajos apkopojumos, tabulās vai pētījumu rezultātos, jo apdrošinātāji, lai samazinātu prēmijas, var izmantot ieņēmumus no ieguldījumiem. Turklāt attiecīgajiem apkopojumiem, tabulām vai pētījumiem jābūt nesaistošiem, un tie jāizmanto tikai atsaucē nolūkos. Šai regulai nebūtu jāattiecas uz apmaiņu ar informāciju, kas nav nepieciešama šajā apsvērumā izklāstīto mērķu sasniegšanai.
- (10) Turklāt jo šaurākas ir kategorijas, kurās ir iedalīta statistika par noteikta riska apdrošināšanas izmaksām pagātnē, jo vairāk iespēju ir apdrošināšanas sabiedrībām diferencēt komercprēmijas, kad tās tiek aprēķinātas. Tādēļ ir lietderīgi risku pagātnes izmaksu kopīgiem apkopojumiem piešķirt atbrīvojumu ar nosacījumu, ka pieejamā statistika ir tik sīki izstrādāta un diferencēta, cik tas ir vajadzīgs aktuāraprēķiniem.
- (11) Turklāt pieeja kopīgiem apkopojumiem, tabulām un pētījumu rezultātiem ir vajadzīga gan apdrošināšanas sabiedrībām, kas darbojas konkrētajā ģeogrāfiskajā vai produktu tirgū, gan tām sabiedrībām, kuras apsver iespēju ieiet tādā tirgū. Tāpat pieeja šādiem apkopojumiem, tabulām un pētījumu rezultātiem var būt vērtīga patērētāju organizācijām vai klientu organizācijām. Apdrošināšanas sabiedrībām, kas vēl nedarbojas konkrētajā tirgū, un patērētāju vai klientu organizācijām ir jānodrošina pieeja šādiem apkopojumiem, tabulām un pētījumu rezultātiem, ievērojot saprātīgus, pieejamus un nediskriminējošus noteikumus salīdzinājumā ar apdrošināšanas sabiedrībām, kas jau darbojas minētajā tirgū. Šādi noteikumi, piemēram, var būt apdrošināšanas sabiedrības, kas vēl nav tirgū, apņemšanās sniegt statistikas informāciju par atlidzības pieprasījumiem, ja tā ieietu tirgū, un var ietvert arī dalību to apdrošinātāju asociācijā, kas ir atbildīgi par

⁽¹⁾ COM(2009) 138.

apkopojumu sastādīšanu. Attiecībā uz pieejas nodrošināšanu patērētāju organizācijām un klientu organizācijām ir jābūt iespējai noteikt izņēmumu, pamatojoties uz sabiedrības drošības apsvērumiem, piemēram, ja informācija attiecas uz atomelektrostaciju drošības sistēmām vai plūdu novēršanas sistēmu trūkumiem.

- (12) Kopīgo apkopojumu, tabulu un pētījumu ticamība ir lielāka, ja palielina tās statistikas apjomu, kas ir to pamatā. Apdrošinātāji, kuriem ir lielas tirgus daļas, var iekšēji izveidot pietiekamu statistiku, lai varētu veikt uzticamus apkopojumus, bet tās sabiedrības, kurām pieder mazas tirgus daļas, šādu statistiku, iespējams, nevar izveidot, nemaz nerunājot par jaunienācējiem tirgū. Visu tirgū esošo apdrošinātāju, tostarp lielo apdrošinātāju, informācijas iekļaušana šādos kopīgos apkopojumos, tabulās un pētījumos, faktiski veicina konkurenci, palīdzot mazākiem apdrošinātājiem, un sekmē ieiešanu tirgū. Ņemot vērā apdrošināšanas nozares īpatnības, nav lietderīgi šādu kopīgu apkopojumu, tabulu un pētījumu atbrīvojumiem piemērot tirgus daļas sliekšņus.
- (13) Kopapdrošināšanas vai koppārāpdrošināšanas apvienības konkrētos, ierobežotos apstākļos var būt vajadzīgas, lai ļautu apvienībā iesaistītajām sabiedrībām, veikt to risku apdrošināšanu vai pārāpdrošināšanu, par kuriem tās var piedāvāt tikai nepietiekamu apdrošināšanas segumu, ja apvienības nav. Šādas apvienības parasti nerada konkurences ierobežojumus saskaņā ar Līguma 101. panta 1. punktu un tādējādi nav aizliegtas.
- (14) Kopapdrošināšanas vai koppārāpdrošināšanas apvienības var ļaut apdrošinātājiem un pārāpdrošinātājiem sniegt risku apdrošināšanu vai pārāpdrošināšanu, pat ja apvienošana ir plašāka nekā tas nepieciešams, lai nodrošinātu šāda riska segumu. Tomēr šādas apvienības var radīt konkurences ierobežojumus, piemēram, apdrošināšanas polišu noteikumu un pat apdrošināšanas seguma un prēmiju apjoma standartizāciju. Tādēļ ir lietderīgi noteikt apstākļus, kādos šādas apvienības var izmantot atbrīvojumu.
- (15) Attiecībā uz pilnīgi jauniem riskiem nav iespējams iepriekš zināt, cik liela parakstīšanas kapacitāte ir nepieciešama riska segšanai, ne arī tas, vai divas vai vairākas apvienības varētu pastāvēt vienlaicīgi ar mērķi sniegt konkrēta veida apdrošināšanu. Tādēļ tādai apvienībai, kas piedāvā šādu jaunu risku apdrošināšanu vai pārāpdrošināšanu, var uz noteiktu laiku piešķirt atbrīvojumu, nenosakot tirgus daļas sliekšni. Trim gadiem vajadzētu būt pietiekami ilgam laika posmam, lai savāktu pietiekami daudz informācijas par atlidzības pieprasījumu vēsturi un tādējādi novērtētu, vai ir vajadzība pēc apvienības.
- (16) Par jauniem riskiem jāuzskata riski, kas iepriekš nepastāvēja. Tomēr ārkārtējos apstākļos konkrēts risks var tikt uzskatīts par jaunu risku, ja objektīva analīze liecina, ka riska būtība ir mainījusies tik lielā mērā, ka iepriekš vairs nav iespējams zināt, cik liela parakstīšanas kapacitāte ir nepieciešama šāda riska segšana.
- (17) Attiecībā uz tādiem riskiem, kas nav jauni riski, kopapdrošināšanas un koppārāpdrošināšanas apvienības, kuras ierobežo konkurenci, konkrētos, ierobežotos apstākļos var radīt priekšrocības, kas pamato atbrīvojumu saskaņā ar Līguma 101. panta 3. punktu, pat ja tās varētu aizstāt ar divām vai vairākām konkurējošām apdrošināšanas struktūrām. Tās, piemēram, var tajās iesaistītajām sabiedrībām ļaut iegūt vajadzīgo pieredzi attiecīgajā apdrošināšanas nozarē vai ļaut ietaupīt izmaksas vai samazināt komercprēmijas, veicot kopīgu pārāpdrošināšanu ar izdevīgiem noteikumiem. Tomēr atbrīvojumu drīkst izmantot tikai tādi nolīgumi, kas neļauj iesaistītajām sabiedrībām likvidēt konkurenci attiecībā uz būtisku konkrēto produktu daļu. Patērētāji var efektīvi gūt labumu no apvienībām tikai tad, ja konkrētajos tirgos, kuros tās darbojas, pastāv pietiekama konkurence. Šis nosacījums jāuzskata par izpildītu, ja apvienības tirgus daļa nepārsniedz noteiktu sliekšni, un tādējādi var uzskatīt, ka apvienība faktiski vai potenciāli konkurē ar sabiedrībām, kuras nav iesaistītas attiecīgajā apvienībā.
- (18) Tādējādi jebkurai šādai kopapdrošināšanas vai koppārāpdrošināšanas apvienībai, kas ir pastāvējusi ilgāk nekā trīs gadus vai kas nav izveidota, lai segtu jaunu risku, atbrīvojums ar šo regulu būtu jāpiešķir ar nosacījumu, ka apvienībā iesaistīto sabiedrību kopējā tirgus daļa nepārsniedz noteiktus sliekšņus. Sliekšnim kopapdrošināšanas apvienībām būtu jābūt mazākam, jo kopapdrošināšanas apvienības, iespējams, var noteikt vienotus apdrošināšanas polišu noteikumus un komercprēmijas. Lai novērtētu, vai apvienība atbilst tirgus daļas nosacījumam, jāskaita apvienībā iesaistīto sabiedrību kopējās tirgus daļas. Katras iesaistītās sabiedrības tirgus daļu aprēķina, pamatojoties tās kopējiem bruto ienākumiem no prēmijām, ko šī sabiedrība vienā un tajā pašā konkrētajā tirgū nopelna gan apvienības ietvaros, gan ārpus konkrētās apvienības. Tomēr šie atbrīvojumi jāpiemēro tikai tad, ja konkrētā apvienība atbilst papildu nosacījumiem, kas noteikti šajā regulā un kas ir paredzēti, lai apvienībā iesaistīto sabiedrību starpā pēc iespējas samazinātu konkurences ierobežojumus. Šādos gadījumos būtu vajadzīga individuāla analīze, lai noteiktu, vai regulā paredzētie nosacījumi ir izpildīti.
- (19) Lai sekmētu nolīgumu noslēgšanu, daži no kuriem var būt saistīti ar būtiskiem ieguldījumu lēmumiem, jānosaka, ka šī regula ir spēkā septiņus gadus.

(20) Komisija var atsaukt šīs regulas piemērošanu saskaņā ar 29. panta 1. punktu Padomes 2002. gada 16. decembra Regulā (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā ⁽¹⁾, ja tā konstatē, ka konkrētā gadījumā nolīgums, uz kuru attiecas šajā regulā paredzētie atbrīvojumi, tomēr rada tādas sekas, kas nav saderīgas ar Līguma 101. panta 3. punktu.

(21) Dalībvalstu konkurences iestāde saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 29. panta 2. punktu var atsaukt šīs regulas piemērošanu konkrētās dalībvalsts teritorijā vai tās daļā, ja tā konstatē, ka konkrētā gadījumā nolīgums, uz kuru attiecas šajā regulā paredzētie atbrīvojumi, tomēr rada tādas sekas, kas nav saderīgas ar Līguma 101. panta 3. punktu minētās dalībvalsts teritorijā vai tās daļā, kurai ir visas noteikta ģeogrāfiskā tirgus pazīmes.

(22) Nosakot, vai šīs regulas piemērošana jāatsauc saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 29. pantu, īpaši svarīga ir ar konkurenci nesaderīga ietekme, ko var izraisīt kopapdrošināšanas vai kopapdrošināšanas apvienības un/vai tajā iesaistīto sabiedrību saites ar citām apvienībām un/vai tajās iesaistītajām sabiedrībām, kas darbojas tajā pašā konkrētajā tirgū,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA DEFINĪCIJAS

1. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "nolīgums" ir nolīgums, sabiedrību apvienības lēmums vai saskaņota darbība;

2) "iesaistītās sabiedrības" ir sabiedrības, kas ir nolīguma puses, un to attiecīgās saistītās sabiedrības;

3) "saistītās sabiedrības" ir:

a) sabiedrības, kurās kādai no nolīguma pusēm tieši vai netieši ir:

i) pilnvaras izmantot vairāk nekā pusi balsstiesību vai

ii) pilnvaras iecelt vairāk nekā pusi uzraudzības padomes, direktoru padomes vai sabiedrības likumīgas pārstāvības institūciju locekļu, vai

iii) tiesības vadīt sabiedrības darījumus;

b) sabiedrības, kurām attiecībā uz kādu no nolīguma pusēm tieši vai netieši ir a) apakšpunktā uzskaitītās tiesības vai pilnvaras;

c) sabiedrības, kurās b) apakšpunktā minētajai sabiedrībai tieši vai netieši ir a) apakšpunktā uzskaitītās tiesības vai pilnvaras;

d) sabiedrības, kurās nolīguma pusei kopā ar vienu vai vairākām a), b) vai c) apakšpunktā minētajām sabiedrībām vai kurās divām vai vairākām pēdējām minētajām sabiedrībām kopīgi ir a) apakšpunktā uzskaitītās tiesības vai pilnvaras;

e) sabiedrības, kurās a) apakšpunktā minētās tiesības vai pilnvaras kopīgi ir:

i) nolīguma pusēm vai to attiecīgām saistītajām sabiedrībām, kas ir minētas a) līdz d) apakšpunktā, vai

ii) vienai vai vairākām nolīguma pusēm vai vienai vai vairākām to saistītajām sabiedrībām, kas ir minētas a) līdz d) apakšpunktā, un vienai vai vairākām trešām pusēm;

4) "kopapdrošināšanas apvienības" ir grupas, ko vai nu tieši, vai arī ar brokeru vai pilnvaroto pārstāvju palīdzību ir izveidojušas apdrošināšanas sabiedrības (izņemot *ad hoc* kopapdrošināšanas nolīgumus riska parakstīšanas tirgū, saskaņā ar kuriem galvenais apdrošinātājs sedz konkrēta riska noteiktu daļu, bet šā riska atlikušo daļu sedz citi apdrošinātāji, kurus pēc tam aicina segt šo atlikušo daļu) un kas:

a) piekrīt apdrošināt noteiktu riska kategoriju visu dalībnieku vārdā un uz visu dalībnieku atbildību; vai

b) uztic vienai no apdrošināšanas sabiedrībām, kopīgam brokerim vai šim nolūkam izveidotai kopīgai struktūrai apdrošināt un pārvaldīt noteiktas riska kategorijas apdrošināšanu viņu vārdā;

⁽¹⁾ OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.

5) "koppārardošināšanas apvienības" ir grupas, ko apdrošināšanas sabiedrības ir izveidojušas vai nu tieši, vai arī ar brokera vai pilnvaroto pārstāvju palīdzību, iespējams, ar vienas vai vairāku pārardošināšanas sabiedrību palīdzību (izņemot *ad hoc* koppārardošināšanas nolīgumus riska parakstīšanas tirgū, saskaņā ar kuriem galvenais apdrošinātājs sedz konkrēta riska noteiktu daļu, bet šā riska atlikušo daļu sedz citi apdrošinātāji, kurus pēc tam aicina segt šo atlikušo daļu), lai:

a) savstarpēji pārardošinātu daļu vai visas savas saistības attiecībā uz noteiktu riska kategoriju;

b) vajadzības gadījumā pieņemtu tās pašas kategorijas risku pārardošināšanu visu dalībnieku vārdā;

6) "jauni riski" ir:

a) riski, kuri pirms tam nepastāvēja, un, lai tos apdrošinātu, ir jāizstrādā pilnīgi jauns apdrošināšanas produkts, kas nav saistīts ar jau esoša apdrošināšanas produkta paplašināšanu, uzlabošanu vai aizstāšanu; vai

b) izņēmuma gadījumos – tādi riski, kuru būtība, pamatojoties uz objektīvu analīzi, ir mainījusies tik lielā mērā, ka vairs nav iespējams iepriekš zināt, cik liela parakstīšanas kapacitāte ir nepieciešama šāda riska segšanai;

7) "komercprēmija" ir cena, ko maksā apdrošināšanas polises pircējs.

II NODAĻA

KOPĪGI APKOPOJUMI, TABULAS UN PĒTĪJUMI

2. pants

Atbrīvojums

Atbilstoši Līguma 101. panta 3. punktam, un ievērojot šīs regulas noteikumus, Līguma 101. panta 1. punktu nepiemēro nolīgumiem, kas ir noslēgti starp divām vai vairākām sabiedrībām apdrošināšanas nozarē attiecībā uz:

a) kopīgu tādas informācijas apkopošanu un izplatīšanu, kas nepieciešama:

i) lai veiktu noteikta pagātnes riska apdrošināšanas vidējo izmaksu aprēķinu (turpmāk "apkopojumi");

ii) lai sagatavotu mirstības tabulas un tabulas, kas parāda slimību, negadījumu un invaliditātes biežumu saistībā ar apdrošināšanu, kurā ir kapitalizācijas aspekts (turpmāk "tabulas");

b) kopīgi veiktajiem pētījumiem par vispārēju ārēju apstākļu iespējamo ietekmi uz ieinteresētajām sabiedrībām, ja šo pētījumu priekšmets ir vai nu atbildības pieprasījumu biežums vai apjoms nākotnē attiecībā uz konkrētu risku vai riska kategoriju, vai arī dažādu ieguldījumu veidu ienesīgums (turpmāk "pētījumi"), un šādu pētījumu rezultātu izplatīšanu.

3. pants

Atbrīvojuma nosacījumi

1. Regulas 2. panta a) apakšpunktā noteikto atbrīvojumu piemēro ar nosacījumu, ka apkopojumi vai tabulas:

a) ir pamatoti uz datu apkopojumu, kas ir sadalīts pa vairākiem riska gadiem, kuri ir izvēlēti kā pārskata periods, kas attiecas uz pietiekami daudziem vienādiem vai salīdzināmiem riskiem, lai izveidotu pamatu, kuru var statistiski apstrādāt un no kura var iegūt skaitļus attiecībā uz sekojošo, cita starpā:

i) atbildības pieprasījumu skaitu minētajā periodā;

ii) atsevišķu risku skaitu, kas ir apdrošināti katrā riska gadā izvēlētajā pārskata periodā;

iii) kopīgajām izmaksātajām vai maksājamām summām attiecībā uz atbildības pieprasījumiem, kas radušies minētajā periodā;

iv) kopīgo kapitāla apjomu, kas ir apdrošināts katrā izvēlētajā pārskata perioda riska gadā;

b) iekļauj tik sīku pieejamās statistikas sadalījumu, cik tas ir vajadzīgs aktuāraprēķiniem;

c) nekādā veidā neiekļauj neparedzētus izdevumus, ienākumus, kas gūti no rezervēm, administratīvās vai tirdzniecības izmaksas, fiskālās vai parafiskālās iemaksas, un neņem vērā ne ieņēmumus no ieguldījumiem, ne sagaidāmo peļņu.

2. Atbrīvojumus, kas noteikti 2. pantā, piemēro ar nosacījumu, ka apkopojumi, tabulas vai pētījumu rezultāti:

- a) neidentificē attiecīgās apdrošināšanas sabiedrības vai apdrošinātos;
- b) kad tie ir apkopoti un izplatīti, tie ietver paziņojumu, ka ir nesaistoši;
- c) nesatur nekādas norādes uz komercprēmiju apmēru;
- d) ar saprātīgiem, pieejamiem un nediskriminējošiem noteikumiem ir pieejami visām apdrošināšanas sabiedrībām, kas lūdz to kopiju, tostarp apdrošināšanas sabiedrībām, kuras nedarbojas tajā ģeogrāfiskajā vai produktu tirgū, uz kuru šie apkopojumi, tabulas vai pētījumu rezultāti attiecas;
- e) izņemot gadījumus, kuros neizpaušana ir objektīvi attaisnojama ar sabiedrības drošības apsvērumiem, ar saprātīgiem, pieejamiem un nediskriminējošiem noteikumiem ir pieejami patērētāju organizācijām vai klientu organizācijām, kas ar konkrētu un precīzu formulējumu lūdz piekļuvi tiem ar pienācīgi pamatotu iemeslu.

4. pants

Nolīgums, uz ko atbrīvojums neattiecas

Atbrīvojumus, kas noteikti 2. pantā, nepiemēro, ja iesaistītās sabiedrības savstarpēji apņemas vai uzliek pienākumu citām sabiedrībām neizmantot apkopojumus vai tabulas, kas atšķiras no tām, kuras minētas 2. panta a) apakšpunktā, vai neatkāpties no 2. panta b) apakšpunktā minēto pētījumu rezultātiem.

III NODAĻA

NOTEIKTU RISKU VEIDU KOPĪGA APDROŠINĀŠANA

5. pants

Atbrīvojums

Atbilstoši Līguma 101. panta 3. punktam, un ievērojot šīs regulas noteikumus, Līguma 101. panta 1. punktu nepiemēro nolīgumiem, kas noslēgti starp divām vai vairākām sabiedrībām apdrošināšanas nozarē attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrību vai apdrošināšanas sabiedrību un pārāpdrošināšanas sabiedrību apvienību izveidi un darbību, lai kopīgi apdrošinātu noteiktu risku kategoriju, izmantojot kopapdrošināšanu vai kōppārdrošināšanu.

6. pants

Atbrīvojuma un tirgus daļas sliekšņu piemērošana

1. Attiecībā uz kopapdrošināšanas vai kōppārdrošināšanas apvienībām, kas ir izveidotas, lai segtu tikai jaunus riskus, 5. pantā paredzēto atbrīvojumu piemēro trīs gadus no apvienības pirmās izveides datuma, neatkarīgi no apvienības tirgus daļas.

2. Attiecībā uz kopapdrošināšanas vai kōppārdrošināšanas apvienībām, kas neietilpst 1. punkta darbības jomā, 5. pantā paredzēto atbrīvojumu piemēro, kamēr vien šī regula ir spēkā, ar nosacījumu, ka iesaistīto sabiedrību kopējā tirgus daļa nepārsniedz:

- a) kopapdrošināšanas apvienību gadījumā – 20 % no jebkura konkrētā tirgus;
- b) kōppārdrošināšanas apvienību gadījumā – 25 % no jebkura konkrētā tirgus.

3. Aprēķinot iesaistītās sabiedrības tirgus daļu konkrētajā tirgū, ņem vērā:

- a) iesaistītās sabiedrības tirgus daļu attiecīgajā apvienībā;
- b) iesaistītās sabiedrības tirgus daļu citā apvienībā, kura darbojas tajā pašā konkrētajā tirgū kā attiecīgā apvienība un kurā iesaistītā sabiedrība ir dalībniece; un
- c) iesaistītās sabiedrības tirgus daļu ārpus apvienībām tajā pašā konkrētajā tirgū, kurā darbojas attiecīgā apvienība.

4. Lai piemērotu 2. punktā paredzētos tirgus daļas sliekšņus, piemēro šādus noteikumus:

- a) tirgus daļu aprēķina, pamatojoties uz bruto ienākumiem no prēmijām; ja dati par bruto ienākumiem no prēmijām nav pieejami, attiecīgās sabiedrības tirgus daļas noteikšanai var izmantot aplēses, kas balstītas uz citu ticamu tirgus informāciju, tostarp sniegto apdrošināšanas segumu vai apdrošinātā riska vērtību;

b) tirgus daļu aprēķina, pamatojoties uz iepriekšējā kalendārā gada datiem.

5. Ja 2. punkta a) apakšpunktā minētā tirgus daļa sākotnēji nepārsniedz 20 %, taču turpmāk pārsniedz šo apjomu, nepārsniedzot 25 %, 5. pantā paredzēto atbrīvojumu turpina piemērot divus turpmākos kalendāros gadus pēc gada, kad pirmoreiz tika pārsniegts 20 % sliekšnis.

6. Ja 2. punkta a) apakšpunktā minētā tirgus daļa sākotnēji nepārsniedz 20 %, taču turpmāk pārsniedz 25 %, 5. pantā paredzēto atbrīvojumu turpina piemērot vienu kalendāro gadu pēc gada, kad pirmoreiz tika pārsniegts 25 % sliekšnis.

7. Nosacījumus, kas minēti 5. un 6. punktā, nedrīkst apvienot tā, ka atbrīvojuma ilgums pārsniedz divus kalendāros gadus.

8. Ja 2. punkta b) apakšpunktā minētā tirgus daļa sākotnēji nepārsniedz 25 %, taču turpmāk pārsniedz šo apjomu, nepārsniedzot 30 %, 5. pantā paredzēto atbrīvojumu turpina piemērot divus turpmākos kalendāros gadus pēc gada, kad pirmoreiz tika pārsniegts 25 % sliekšnis.

9. Ja 2. punkta b) apakšpunktā minētā tirgus daļa sākotnēji nepārsniedz 25 %, taču turpmāk pārsniedz 30 %, 5. pantā paredzēto atbrīvojumu turpina piemērot vienu kalendāro gadu pēc gada, kad pirmoreiz tika pārsniegts 30 % sliekšnis.

10. Nosacījumus, kas minēti 8. un 9. punktā, nedrīkst apvienot tā, ka atbrīvojuma ilgums pārsniedz divus kalendāros gadus.

7. pants

Atbrīvojuma nosacījumi

Atbrīvojumu, kas paredzēts 5. pantā, piemēro ar nosacījumu, ka:

a) katrai iesaistītajai sabiedrībai, par to savlaicīgi paziņojot, ir tiesības izstāties no apvienības, nesāņemot par to nekādas sankcijas;

b) apvienības noteikumi nevienai apvienībā iesaistītajai sabiedrībai neuzliek par pienākumu apdrošināt vai pārāpdrošināt ar apvienības starpniecību un nevienai apvienībā iesaistītajai sabiedrībai neliedz ārpus apvienības pilnībā vai daļēji apdrošināt vai pārāpdrošināt jebkādu riska veidu, ko apdrošina šī apvienība;

c) apvienības noteikumi neierobežo apvienības vai tajā iesaistītās sabiedrības, apdrošinot vai pārāpdrošinot tikai tos riskus, kas atrodas kādā konkrētā Savienības ģeogrāfiskajā daļā;

d) nolīgums neierobežo produkciju vai pārdošanu;

e) ar nolīgumu nesadala tirgus vai klientus; un

f) koppārāpdrošināšanas apvienībā iesaistītās sabiedrības nevienojas par komercprēmijām, kuras tie iekasē par tiešo apdrošināšanu.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

8. pants

Pārejas posms

Līguma 101. panta 1. punktā noteikto aizliegumu no 2010. gada 1. aprīļa līdz 2010. gada 30. septembrim nepiemēro attiecībā uz nolīgumiem, kuri jau ir spēkā 2010. gada 31. martā un kuras neatbilst atbrīvojuma nosacījumiem, kas paredzēti šajā regulā, bet atbilst Regulā (EK) Nr. 358/2003 paredzētajiem atbrīvojuma nosacījumiem.

9. pants

Spēkā esības termiņš

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 1. aprīlī.

Tā zaudē spēku 2017. gada 31. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 24. martā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO